

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, dnia 28 grudnia 2023 r.

DWZ.93.3.2023

Decyzja nr DWZ 7/2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.) oraz art. 13v ust.1,2 i 9 w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790) w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414), **po rozpoznaniu wniosku DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 26 stycznia 2023 r., nr DZP-1/2023, w punkcie I.1 stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach, w punkcie I.2 nakładającą na DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach administracyjną karę pieniężną w wysokości 164 292,52 zł (sto sześćdziesiąt cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote i pięćdziesiąt dwa grosze) płatną do budżetu państwa, w punkcie II.1 obciążającą DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach kosztami postępowania w wysokości 63,50 zł (sześćdziesiąt trzy złote i pięćdziesiąt groszy) oraz w punkcie II.2 zobowiązującą DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne,**

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżoną decyzję w części oznaczonej punktem I.2.;
2. nakłada na DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach administracyjną karę pieniężną w wysokości **163 697,83 zł** (sto sześćdziesiąt trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych i osiemdziesiąt trzy grosze) płatną do budżetu państwa;
3. w pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuje w mocy.

UZASADNIENIE

I. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”) działając na podstawie art. 13c ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790 dalej także: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”) oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach (dalej także: „Spółka” lub „Strona” lub „Strona postępowania”).

W oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 16 grudnia 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, obejmujące okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5-7, tom I).

Po podjęciu szeregu czynności, pismem z dnia 7 października 2022 r. (Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu) Prezes Urzędu poinformował Stronę, iż zakończył

zbieranie materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych opisując je w przedmiotowym piśmie. Ponadto, Prezes Urzędu wskazał, że Strona ma prawo zapoznać się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wypowiedzieć się w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 3651-4368, tom XVI-XVIII).

Strona postępowania skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z dnia 18 listopada 2022 r. ustosunkowała się do przedstawionych przez Prezesa Urzędu ustaleń i zarzutów (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4388-4405, tom XVIII). Prezes Urzędu odniósł się m.in. do niniejszego pisma w punktach 200 - 284 uzasadnienia Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4506-4519, strony 84-109 Decyzji, tom XIX).

Następnie, na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu w dniu 26 stycznia 2023 r. wydał Decyzję nr DZP-1/2023 (dalej również: „Decyzja”, karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4465-5524, tom XIX-XXII)) w której w punkcie:

- I.1 stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy;
- I.2 nałożył na DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach administracyjną karę pieniężną w wysokości 164 292,52 zł płatną do budżetu państwa.

Ponadto działając na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2023 r. poz. 1689, ze zm.; dalej także: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”) w zw. z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775; dalej także: „k.p.a.”) w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu w punkcie:

- II.1 obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 63,50 zł;
- II.2 zobowiązał Stronę do zwrotu Prezesowi UOKiK kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

W uzasadnieniu Decyzji na stronach od 4 do 37 (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4466-4483, strona 4-37 Decyzji, tom XIX) Prezes Urzędu opisał szczegółowo przebieg

czynności i wymianę korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu a Stroną postępowania. Opis tych czynności odzwierciedla sposób w jaki Prezes Urzędu prowadził postępowanie jako organ pierwszej instancji, jakie dowody pozyskał i w jakiej postaci, nadto do dokonania jakich czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu stwierdza, iż opis ten jest wiarygodny, ponieważ znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i materiale dowodowym zgromadzonym w aktach postępowania. Ponadto, w uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu szczegółowo wyjaśnił przesłanki zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustalił, że Spółka jako Strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji stwierdzającej nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Po dokonanej analizie materiału dowodowego (zgromadzonych dokumentów oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania), Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji, wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy, w tym świadczenia pieniężne wykraczające poza zakres czasowy objęty postępowaniem z uwagi na termin ich wymagalności. W ten sposób jako świadczenia, które nie zostały uwzględnione do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie wskazano następujące rodzaje świadczeń pieniężnych:

- a) spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lipca 2020 r. - wyszczególnione w Tabeli W.Z.1. stanowiącej załącznik nr 1 do Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4524, tom XIX, strona 1 załącznika nr 1 do Decyzji, Tabela W.Z.1);
- b) które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te których termin zapłaty przypadał 30 września 2020 r. lub później - wyszczególnione w Tabeli W.Z.2. stanowiącej załącznik nr 2 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4525-4566, tom XIX, strony 1 - 83 załącznika nr 2 do Decyzji, Tabela W.Z.2);
- c) co do których ustalił, że zapłata tych świadczeń nastąpiła przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie wyszczególnione w Tabeli W.Z.3. stanowiącej załącznik nr 3 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4567-4867, tom XIX-XX, strona 1-601 załącznika nr 1 do Decyzji, Tabela W.Z.3);
- d) wynikające z transakcji handlowej udokumentowanej fakturą VAT, dla której Strona dokonała korekty księgowej na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej (storno techniczne) wyszczególnione w Tabeli W.Z.4. stanowiącej

- załącznik nr 4 do Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4868, tom XX, strona 1 załącznika nr 4 do Decyzji, Tabela W.Z.4);
- e) wykazane wielokrotnie, dla których na podstawie jednej unikatowej pozycji Prezes Urzędu ustalił okoliczności faktyczne odnoszące się do spełnienia danego świadczenia pieniężnego wyszczególnione w Tabeli W.Z.5. stanowiącej załącznik nr 5 do Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4869, tom XX, strona 1 załącznika nr 5 do Decyzji, Tabela W.Z.5);
- f) wynikające z faktur korygujących, niestanowiące zobowiązań Strony wobec dostawców, zostały wyszczególnione w Tabeli W.Z.6. stanowiącej załącznik nr 6 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4870-4875, tom XX, strona 1-11 załącznika nr 6 do Decyzji, Tabela W.Z.6);
- g) które wynikały z transakcji handlowych [Informacja prawnie chroniona] wyszczególnione w Tabeli W.Z.7. stanowiącej załącznik nr 7 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4876-4877, tom XX, strona 1-3 załącznika nr 7 do Decyzji, Tabela W.Z.7).

Następnie, Prezes Urzędu w uzasadnieniu Decyzji wskazał, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, ustalił ich wysokość, liczbę dni opóźnienia oraz wyliczył dla każdego niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia jednostkową karę pieniężną (dalej również: „JKP”), według wzoru określonego w art. 13v ust. 2 Ustawy. Wysokość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie postępowania lub spełnionych po terminie umówionym przez strony transakcji handlowych, które były wyrażone w walutach obcych, Prezes Urzędu ustalił dokonując przeliczenia na złote na podstawie kursu walut określonego w przepisach art. 10 ust. 1a Ustawy.

W wyniku powyższego Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały opisane w uzasadnieniu Decyzji i wyszczególnione w tabelach Z.1-Z.7 stanowiących załączniki do Decyzji, przy czym były to świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN), których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4878-5211, tom XX - XXI, strona 1-667 załącznika nr 8 do Decyzji, Tabela Z.1);

- 2) spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walutach obcych, których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] EUR, [Informacja prawnie chroniona] SEK, [Informacja prawnie chroniona] NOK, [Informacja prawnie chroniona] USD, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5212-5221, tom XXI, strona 1-20 załącznika nr 9 do Decyzji, Tabela Z.2);
- 3) spełnione przez Stronę w części w terminie poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności i w części po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN), których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5222, tom XXI, strona 1-2 załącznika nr 10 do Decyzji, Tabela Z.3);
- 4) spełnione przez Stronę po terminie w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN), których suma wynosiła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5223-5224, tom XXI, strona 1-3 załącznika nr 11 do Decyzji, Tabela Z.4)
- 5) spełnione przez Stronę po terminie w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie euro, których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5225, tom XXI, strona 1 załącznika nr 12 do Decyzji, Tabela Z.5);
- 6) spełnione przez Stronę po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5226, tom XXI, strona 1 załącznika nr 13 do Decyzji, Tabela Z.6);
- 7) spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata nastąpiła na rzecz faktora w wyniku cesji wierzytelności, których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5227-5239, tom XXI, strona 1-25 załącznika nr 14 do Decyzji, Tabela Z.7).

Po dokonanych wyliczeniach, Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie w okresie lipiec, sierpień, wrzesień

2020 r. przez Stronę postępowania wynosi **[Informacja prawnie chroniona]** złotych **[Informacja prawnie chroniona]** złotych i **[Informacja prawnie chroniona]** grosze), a zatem przekroczyła próg ustawowy 5 000 000 zł (pięć milionów złotych), o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz 1649 - dalej także: „ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych” lub „ustawa zmieniająca”).

W uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu odniósł się do przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy. W tym miejscu wskazać należy, że kwoty świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę postępowania bądź otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem, które zostały wyrażone w walutach obcych (EUR i USD) zostały przez Prezesa Urzędu przewalutowane zgodnie z art. 10 ust. 1a Ustawy. W ten sposób Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem wyniosła **[Informacja prawnie chroniona]** zł (**[Informacja prawnie chroniona]** złotych i **[Informacja prawnie chroniona]** grosze; karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4500-4502, tom XIX, 5262-5524 , załączniki 21-24 do Decyzji, Tabele N.1-N.4, tom XXI-XXII).

Prezes Urzędu uznał więc, że skoro suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem wyniosła łącznie **[Informacja prawnie chroniona]** zł i tym samym była niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem **[Informacja prawnie chroniona]** zł, to w sprawie nie występuje przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

W toku prowadzonego postępowania pierwszoinstancyjnego, wezwaniem z 23 lipca 2021 r. (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 43-49, tom I) Prezes Urzędu zwrócił się do Strony o udzielenie informacji czy w stosunku do Strony, w okresie objętym postępowaniem, wystąpiły okoliczności mające wpływ na wymiar kary w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, skutkującego nadmiernym opóźnianiem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 roku. W piśmie z dnia 17 sierpnia 2021 r. Strona postępowania oświadczyła, że: „w stosunku do DSV Road sp. z o.o. w okresie objętym niniejszym postępowaniem nie

wystąpiły okoliczności mające wpływ na wymiar kary w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, skutkującego nadmiernym opóźnieniem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.” (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 54, tom I).

Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji zważył, że Strona postępowania nie przedstawiła ani na wezwanie Prezesa Urzędu, ani z własnej inicjatywy żadnych informacji czy dowodów dotyczących zaistnienia w stosunku do niej okoliczności z art. 13v ust. 7 Ustawy, wyraźnie oświadczając, że w okresie objętym postępowaniem nie wystąpiło w stosunku do niej zdarzenie mające cechy siły wyższej. W ocenie Prezesa Urzędu również z całokształtu zgromadzonego w sprawie i poddanego analizie materiału dowodowego nie wynika, aby przyczyną nadmiernego opóźnienia się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania mogło być działanie siły wyższej. Zatem w przedmiotowej sprawie nie zaszyły przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Po rozważeniu podniesionych przez Stronę argumentów, Prezes Urzędu wydając Decyzję w pierwszej instancji nie znalazł również podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie wystąpił uzasadniony przypadek stanowiący przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu w oparciu o przepisy Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, obliczył jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne (Tabele Z.1 - Z.7, karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4878-5239, załączniki 7 - 14 do Decyzji, tomy XX-XXI). Suma tych kar wyniosła **164 292,52 zł (sto sześćdziesiąt cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote i pięćdziesiąt dwa grosze)** i w takiej właśnie wysokości Prezes Urzędu nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4520, strona 111 Decyzji tom XIX).

II. Wniosek Strony z dnia 8 lutego 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania w ustawowym terminie wystąpiła z wnioskiem z dnia 8 lutego 2023 r. (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 1-3, tom I) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. nr DZP-1/2023, w którym

wniosła o uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona ponownie przywołała prezentowaną w pismach z dnia 27 stycznia 2021 r., 13 stycznia 2022 r. i 18 listopada 2022 r. argumentację, a ponadto podniosła, że w jej ocenie złożony i wielowątkowy charakter przedmiotowej sprawy przemawia za tym, aby Prezes UOKiK dokonał ponownego rozpatrzenia sprawy ze szczególnym uwzględnieniem możliwości zastosowania - na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy - odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Zdaniem Strony Decyzja jest dla niej krzywdząca, gdyż odnoszenie się do wartości świadczeń niespełnionych przez Stronę na rzecz kontrahentów lub spełnionych po terminie do wartości świadczeń niespełnionych po terminie przez klientów Strony na jej rzecz, jest dalece niewystarczające do oceny wpływu opóźnień na sytuację ekonomiczną Strony w badanym okresie.

Strona wskazała, iż w przypadku zobowiązań uiszczonych przez Stronę po terminie w większości przypadków dochodziło jedynie do kilkudniowych opóźnień w przeciwieństwie do należności otrzymywanych po terminie przez Stronę, gdzie opóźnienia te były o wiele dłuższe. Strona podniosła, iż w jej ocenie konieczne jest oparcie decyzji Prezesa UOKiK o analizę nie tylko wartości, ale także „struktury wiekowania opóźnionych zobowiązań i należności. Jedynie taka analiza pozwala na ocenę całości skutków ekonomicznych dla DSV. (...) W okresie badanym przez Prezesa UOKiK, kluczowym dla zrozumienia skutków ekonomicznych opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, jest bowiem wiekowanie, czyli struktura opóźnień liczona w dniach, a ta po stronie płatności realizowanych przez klientów DSV z opóźnieniem miała negatywny wpływ na płynność finansową i wynik ekonomiczny DSV.”

Dokonując zobrazowania swojego zarzutu Strona podniosła, że według jej własnych obliczeń, „kwota hipotetycznych odsetek, które powinny zostać zapłacone DSV w wyniku opóźnień wyniosłaby w badanym okresie [Informacja prawnie chroniona] zł, co ponad [Informacja prawnie chroniona] przewyższa kwotę odsetek potencjalnie należnych w tym okresie dostawcom od DSV (wyliczoną przez Prezesa UOKiK na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł).”

Strona argumentowała, że w jej ocenie należy uznać, iż w przedmiotowej sprawie wystąpiła przesłanka naruszenie art. 13v ust. 8 Ustawy która daje podstawę do odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia Spółce kary pieniężnej określonej w art. 13v ust. 2 Ustawy.

W związku z powyższymi zarzutami, **Strona postępowania zaskarżyła w całości Decyzję i wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej Decyzją Prezesa Urzędu i uchylenie zaskarżonej Decyzji Nr DZP - 1/2023 w całości i odstąpienie od przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na Spółkę.**

III. Dodatkowe postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w postępowaniu odwoławczym, jako przez organ drugiej instancji.

Prezes Urzędu działając na podstawie art. 136 § 1 k.p.a. przeprowadził dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie.

Pismem z 11 października 2023 r. (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 12-15, tom I), Prezes Urzędu wystąpił do kontrahenta Spółki - [Informacja prawnie chroniona] o przekazanie oświadczenia o posiadanym statusie w 2019 i 2020 r.: mikro, mały, średni czy duży przedsiębiorca - w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, ze zm. - dalej jako: „Traktat”). Prezes UOKiK wezwał również spółkę [Informacja prawnie chroniona] na podstawie art. 136 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q oraz art. 13f ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, do przekazania dodatkowych informacji oraz nadesłania dokumentów dotyczących transakcji zawartej ze Stroną.

Pismem z dnia 23 października 2023 r. spółka [Informacja prawnie chroniona] udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK i złożyła oświadczenie, iż „jest podmiotem o statusie małego i średniego przedsiębiorcy” (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 17, tom I) oraz nadesłała dokumenty dotyczące transakcji, której dotyczyło wezwanie Prezesa UOKiK, fakturę, zlecenie na transport międzynarodowy wraz z dokumentami dotyczącymi realizacji zlecenia i potwierdzenie otrzymanego przelewu (karty akt postępowania

DWZ.93.3.2023 - 22-28, tom I). Spółka [Informacja prawnie chroniona] wskazała również, iż Spółka DSV Road sp. z o.o. „dopuszcza się wydłużonych terminów płatności względem zlecenia oraz dostarczonych faktur w lutym 2022 r.” (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 29-60, tom I).

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKiK z urzędu pozyskał i załączył w poczet dowodów: Roczne sprawozdanie finansowe DSV Polska sp. z o.o. za okres od: 2022-01-01 do 2022-12-31 (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I), Roczne sprawozdanie finansowe DSV Polska sp. z o.o. za okres od 01-01-2021 do 31-12-2021 (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I), Roczne sprawozdanie finansowe DSV Polska sp. z o.o. za okres od 01-01-2020 do 31-12-2020 (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I), Sprawozdanie o stosowanych przez Stronę postępowania terminach zapłaty za rok 2020 (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I, Sprawozdanie o stosowanych przez Stronę postępowania terminach zapłaty za rok 2021 (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I) oraz Sprawozdanie o stosowanych przez Stronę postępowania terminach zapłaty za rok 2022 (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I).

Prezes Urzędu pismem z 22 listopada 2023 r. zawiadomił Stronę, że zgromadził kompletny materiał dowodowy pozwalający na zakończenie postępowania oraz o prawie zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 64-65 , tom I).

Strona w określonym terminie nie skorzystała z przysługującego jej prawa do zapoznania się z aktami postępowania oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

**BIORĄC POD UWAGĘ POWYŻSZE,
PREZES URZĘDU ROZPATRUJĄC PONOWNIE SPRAWĘ,
ZWAŻYŁ I USTALIŁ CO NASTĘPUJE**

IV. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że mając na względzie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. 2022 poz. 2414 dalej także: „Ustawa nowelizująca”) *do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.*

W związku z powyższym Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie stosuje przepisy Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych.

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie z art. 13q Ustawy w sprawach nieuregulowanych w Ustawie do postępowania stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem przepisu art. 31 k.p.a.

Zgodnie z art. 127 § 1 k.p.a. od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu pierwszej instancji na organ drugiej instancji - właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy (art. 127 § 2 k.p.a.). W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie¹. W związku z powyższym wniosek

¹ Zgodnie z art. 5 § 2 pkt. 4 k.p.a. ilekroć w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego jest mowa o ministrach - rozumie się przez to kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów.

o ponowne rozpatrzenie sprawy na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy strona postępowania składa do Prezesa Urzędu. Ponadto, do postępowania wszczętego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy należy odpowiednio stosować przepisy k.p.a. dotyczące odwołań od decyzji. Postępowanie kończy się więc jednym z rozstrzygnięć - sposobów załatwienia sprawy - przewidzianych w art. 138 § 1 k.p.a.

Rozpatrując sprawę w drugiej instancji organ jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu (tu: wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy), lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu. Granice postępowania dowodowego wyznaczają zaś zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 k.p.a.) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.), dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, a w razie konieczności, do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego. Stanowi to realizację wywodzącej się z zasad konstytucyjnych, a także przewidzianej wprost w art. 15 k.p.a. zasady dwuinstancyjności administracyjnej.

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu po dokonanej analizie akt sprawy wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeanalizował dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

V. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych *zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021 - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej - nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł. W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.*

VI. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Zgodnie z postanowieniem Prezesa Urzędu z dnia 16 grudnia 2020 r. o wszczęciu postępowania (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5-7, tom I). postępowanie prowadzone w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę obejmuje okres trzech kolejnych miesięcy, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.

VII. DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach jako strona postępowania.

Jak wynika z odpisu z krajowego rejestru sądowego (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 1-4, tom I) DSV Road sp. z o.o. jest spółką prawa handlowego wpisaną

do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000010314, posiada nr REGON 001389201, oraz NIP 1130017933. Spółka prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności DSV Road sp. z o.o. jest, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, transport drogowy towarów. Kapitał zakładowy Strona należy w całości do podmiotu prywatnego, co oznacza, że Strona nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy. Powyższe dane nie uległy zmianie na dzień wydania niniejszej decyzji. W związku z powyższym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy.

Prezes Urzędu ustalił, że Strona nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu z dnia 30 września 2020 r. i 21 stycznia 2021 r., których prawdziwości nie kwestionuje (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 34-36, płyta CD karta 38, tom I).

VIII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, Strona postępowania przekazała dokumenty, informacje i wyjaśnienia dotyczące jej działalności, w szczególności informacje o zawieranych przez Stronę transakcjach handlowych oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które ujęte zostały w postaci elektronicznej w Tabeli nr 1 w pliku pn. „Tabela nr 1 PL1130017933_2021.01.07.xlsx”, (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I - dalej także: „Tabela nr 1”).

W toku postępowania Strona dostarczyła w postaci elektronicznej również pliki JPK_VAT (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I) i pliki JPK_WB (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I). Ponadto Spółka przekazała zestawienie kont (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I) i dokumentację

opisującą przyjęte zasady rachunkowości (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I), umowę [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I).

Przy piśmie z dnia 17 sierpnia 2021 r. (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 54, tom I), Strona przekazała dodatkowe informacje w zakresie kompensat umownych uwzględnionych w Tabeli 1 poprzedniego wezwania w pliku pn. „Tabela nr 1 PL1130017933_2021.08.27 dane o kompensatach.xlsx” (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 56, płyta CD, tom I) oraz przedłożyła tabelaryczne zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych oraz otrzymanych po terminie w formie uzupełnionej Tabeli nr 2 w pliku pn. „Tabela 2_Należności_PL1130017933_2021_08_27.08.2021.xlsx” którą przy piśmie z 8 września 2021 r. przesała ponownie informując o zmienionym formatowaniu danych zawartych w kolumnie nr 10 w pliku pn. „Tabela 2_Należności_PL1130017933_2021_08_27.08.2021 v2.xlsx” - dalej także Tabela nr 2.

Dodatkowo Spółka przekazała na elektronicznych nośnikach danych i w formie papierowej:

- dokumenty w przedmiocie dokonywania kompensat (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 923-926 (tom V), 1007-1146 (tom V-VI), 2101-2137 (tom X), 2689-2730 (tom XII));
- dotyczące faktoringu zestawienie pn. „Załącznik 4 - faktoring - DSV Road Sp. z o.o..xlsx” przekazane przy piśmie z 23 listopada 2021 r., (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 904 tom V);
- wydruki wyciągów bankowych (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 659-783 (tom IV), 2056-2100 (tom IX), 3377-3477 (tom XV), 3466-3495 (tom XV), 3603-3614 (tom XV));
- kopie potwierdzeń przelewów (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 962-1006 (tom V), 1147-1963 (tom VI-IX), 2138-2153 (tom X), 2416-2612 (tom XI), 2647-2658 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV), 3598 (tom XV), 3615-3643 (tom XV));
- kopie faktur VAT i rachunków (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 79-488 (tom I-III), 489-658 (tom III), 965-1006 (tom V), 2154-2415 (tom X-XI), 2613-2646 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV));

- kopie porozumień w sprawie cesji wierzytelności (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 0 784-897 (tom IV-V)).

Strona złożyła również obszerne wyjaśnienia w przedmiocie zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z poszczególnych transakcji handlowych oraz transakcji wewnątrzgrupowych.

IX. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKiK wystąpił do [Informacja prawnie chroniona], kontrahenta Strony w przedmiocie transakcji zawartej ze Stroną oraz statusu [Informacja prawnie chroniona] Otrzymane w odpowiedzi złożonej pismem z dnia 23 października 2023 r. dokumenty (oświadczenie o statusie, faktury, zlecenia na transport międzynarodowy wraz z dokumentami dotyczącymi realizacji zleceń, potwierdzenia przelewów, korespondencja mailowa) zostały załączone w poczet dowodów (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 17-60, tom I).

Do materiału dowodowego zostały również zaliczone pobrane ze strony internetowej ekrs.ms.gov.pl roczne sprawozdania finansowe Strony za lata 2020, 2021 i 2022 r. (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I) oraz pobrane ze strony internetowej Ministerstwa Rozwoju i Technologii² sprawozdania Strony o stosowanych terminach zapłaty za rok 2020, 2021 i 2022 (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I).

X. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zgromadzonego materiału dowodowego.

Prezes Urzędu rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ponownie zweryfikował cały zgromadzony materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek

² www.gov.pl/web/rozwoj-technologia/sprawozdania-o-stosowanych-terminach-zaplaty
[dostęp na dzień wydania decyzji]

ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wszelkie rozbieżności pomiędzy danymi i informacjami uzyskanymi od Strony były dokładnie i sukcesywnie - w miarę pojawiających się wątpliwości - wyjaśniane w trakcie postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu nie dopatrzył się, z wyjątkiem transakcji zawartej ze spółką [Informacja prawnie chroniona], kwestii dotyczących transakcji handlowych, które wymagałyby dalszego wyjaśnienia w zakresie zebranego materiału dowodowego. W związku z tym materiał dowodowy, który został zgromadzony w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji w tym zakresie, Prezes Urzędu uznał za pełny i wyczerpujący.

Ustalenia Prezesa Urzędu w postępowaniu toczącym się z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy za wyjątkiem transakcji o lp. 4551, 28230 i 28700 z Tabeli nr 1 są tożsame z ustaleniami poczynionymi przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji, zatem znajdują swoje odzwierciedlenie w Decyzji z dnia 16 lutego 2023 r., w szczególności w zawartych w niej Tabelach Z.1., Z.2, Z.3, Z.5. i Z.7. W zakresie transakcji zawartej w Tabeli Z.6 zawierającej jedną transakcję o lp. 28700 z Tabeli nr 1 oraz transakcji zawartych w Tabeli nr Z.4 o lp. 4551 i 28230 z Tabeli nr 1 ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ II instancji zostaną opisane w dalszej części niniejszej decyzji.

Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły **uzyskane od Strony postępowania i ujęte tabelarycznie informacje o zawieranych przez nią transakcjach handlowych**, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to oświadczenie zostało zbiorczo określone jako „Tabela nr 1” (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I). Należy podkreślić, że zgodnie z art. 13f Ustawy w *toku postępowania podmioty, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, są obowiązane do przekazywania koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu*. Natomiast zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione tym, że dotyczą one przepływów finansowych Strony postępowania oraz faktur, co do których Strona postępowania posiadała wyłączną i kompletną wiedzę.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu dokonał weryfikacji danych zawartych przez Stronę w „Tabeli nr 1” z informacjami zawartymi w zebranych materiałach dowodowych. Porównywanie obejmowało poszczególne pozycje przedstawione przez Stronę w „Tabeli nr 1” dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej - w plikach JPK_VAT (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, tom I), oraz z wyciągami bankowymi - zawartymi w plikach JPK_WB (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, tom I) i innymi dowodami źródłowymi np. kopiami faktur VAT i rachunków (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 79-488 (tom I-III), 489-658 (tom III), 965-1006 (tom V), 2154-2415 (tom X-XI), 2613-2646 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV)), porozumieniami w sprawie cesji wierzytelności (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 0 784-897 (tom IV-V)) czy potwierdzeniami przelewów (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 962-1006 (tom V), 1147-1963 (tom VI-IX), 2138-2153 (tom X), 2416-2612 (tom XI), 2647-2658 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV), 3598 (tom XV), 3615-3643 (tom XV)) i oświadczeniami o kompensatach handlowych (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 923-926 (tom V), 1007-1146 (tom V-VI), 2101-2137 (tom X), 2689-2730 (tom XII)).

Prezes Urzędu przeanalizował informacje wynikające m.in. z ewidencji sprzedaży VAT prowadzonej przez Stronę postępowania, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Stosownie do treści art. 3 pkt 4 ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zatem zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową. Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 82 § 1b i art. 193a ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB, JPK_FA). **Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie.** Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. **Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań**

Strony weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT. Ewidencja ta w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT. Powyższe umożliwia Stronie proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. Sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Z uwagi więc na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwanie się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami.

Prezes Urzędu dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I) oraz oświadczeń Strony złożonych w „Tabeli nr 1”. Prezes Urzędu stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych - faktur VAT, dowodów zakupu wskazanych przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1”, które występowały również w księgach podatkowych zestawionych w pliku JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń w ten sposób, że weryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w „Tabeli nr 1” z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie wierzytelności dostawcy względem Spółki to nr NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana w „Tabeli nr 1”, tożsame z nr NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB³.

W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego wzywał Stronę o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - faktur VAT lub innych dowodów zakupu, umów oraz

³ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk> [dostęp na dzień wydania decyzji];

innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody oraz przedstawione przez Stronę wyjaśnienia w szczególności tabele w zakresie niezgodności ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

Ustalenia Prezesa Urzędu co do dat spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych przelewem, nastąpiły w wyniku porównania informacji odnoszących się do momentu spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w „Tabeli nr 1” z danymi zawartymi w **wyciągach bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB**, odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji. Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują również w szczególności dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), NIP lub REGON oraz tytuł i opis zlecenia płatniczego.

W przypadku niezgodności pomiędzy informacjami przekazanymi przez Stronę w „Tabeli nr 1”, a informacjami zawartymi w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalając stan faktyczny oparł się o pliki JPK_WB, uznając je za wiarygodne. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217 ze zm. - dalej: „ustawa o rachunkowości”). Natomiast Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta. Przy weryfikacji plików JPK_WB Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB⁴. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę.

W zakresie w jakim płatności za poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB (lub gdy spełnienie tychże

⁴ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk> [dostęp na dzień wydania decyzji];

świadczeń nastąpiło w inny sposób niż przelewem), Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania o wyjaśnienie tych braków lub nieścisłości oraz przestanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tychże świadczeń - potwierdzeń przelewu, oświadczeń o potrąceniu wzajemnych wierzytelności, wydruków wyciągów bankowych. W oparciu o te dokumenty źródłowe, Prezes Urzędu ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego, ustalony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty).

Prezes UOKiK był uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK na podstawie art. 13g ust. 1 Ustawy, zgodnie z którym Prezes Urzędu może w toku postępowania żądać od podmiotów, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, prowadzących księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, przekazania całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, wskazując rodzaj ksiąg podatkowych oraz okres, którego dotyczą. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy.

Dokonując ponownej weryfikacji informacji i danych wskazanych przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1” z ww. dowodami Prezes Urzędu ustalił, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania co do zasady znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB, a także w dowodach księgowych i dokumentach prywatnych. Zostały one skorygowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zaistniałe w tym zakresie rozbieżności nie miały wpływu na ocenę wiarygodności złożonych przez Stronę postępowania oświadczeń w pozostałym zakresie. **Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w „Tabeli nr 1” za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu.**

XI. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych.

Dokonując ponownej analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu miał na względzie przepisy art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy określające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia. Zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych:

- a) przed dniem 1 stycznia 2020 r.,
- b) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych,
- c) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca (dalej także: „MŚP”) a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku).

Natomiast zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest MŚP, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji dokonał ustaleń w przedmiocie statusu kontrahentów Strony we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych oraz faktów znanych Prezesowi UOKiK z urzędu, tj. w szczególności informacjach

zawartych w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP). Działając jako organ I instancji Prezes Urzędu ustalił, że w przypadku jednego świadczenia pieniężnego wynikającego z asymetrycznej transakcji handlowej zawartej po 1 stycznia 2020 r., w której Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym jej towary lub wykonującym usługi był mikroprzedsiębiorca, Strona zastosowała termin zapłaty przekraczający 60 dni liczonych od dnia otrzymania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem termin zapłaty naruszający art. 7 ust. 2a Ustawy. Świadczenie to zostało przedstawione w Tabeli Z.6. i wynika z transakcji handlowej zawartej z [Informacja prawnie chroniona], NIP [Informacja prawnie chroniona].

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu wystąpił do [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie ustalenia jej statusu oraz warunków umowy zawartej ze Spółką (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 12-15, tom I). Odpowiadając na wezwanie Prezesa Urzędu [Informacja prawnie chroniona] złożyła oświadczenie, iż „jest podmiotem o statusie małego i średniego przedsiębiorcy” (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 17, tom I). Analiza odpowiedzi i dokumentacji otrzymanej od [Informacja prawnie chroniona] wykazała natomiast, iż Strona postępowania ustalając terminy zapłaty z [Informacja prawnie chroniona] nie naruszyła art. 7 ust. 2a Ustawy. W dokumencie zlecenia na podstawie którego wystawiona została faktura VAT nr [Informacja prawnie chroniona] określone zostały wymagania DSV Road sp. z o.o. dotyczące realizacji zlecenia transportowego, których [Informacja prawnie chroniona] stanowi, iż „Płatność frachtu nastąpi w PLN, wg średniego kursu NBP ogłoszonego w dniu poprzedzającym dzień załadunku Towaru, w terminie 60 dni od daty otrzymania faktury z potwierdzonym oryginałem listu CMR/krajowym listem przewozowym oraz kopią dokumentu potwierdzającego dokonania importowej odprawy celnej ostatecznej, dokumentem WZ lub innym jeśli dotyczy”.

Prezes Urzędu działając jako organ II instancji ustalił, że co do świadczeń pieniężnych za które w ramach niniejszego postępowania zostały wymierzone jednostkowe kary pieniężne nie wystąpiła sytuacja, w której Strona postępowania jako duży przedsiębiorca stosowała względem wierzyciela, który był mikro, małym lub średnim przedsiębiorcą terminy zapłaty przekraczające 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem naruszające art. 7 ust. 2a Ustawy. Termin zapłaty świadczenia pieniężnego o lp. 28700 z Tabeli nr 1

nie naruszał bowiem art. 7 ust. 2a Ustawy a było to jedyne świadczenie pieniężne co do którego Prezes Urzędu działając w I instancji takie ustalenia poczynił.

Ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty.

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem poszczególnych świadczeń pieniężnych, poczynione zostały przez Prezesa Urzędu w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy, w przypadku świadczeń pieniężnych:

- a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.;
- b) spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.

XII. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe.

Rozpatrując sprawę w II instancji Prezes Urzędu dokonał ponownej weryfikacji zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego celem identyfikacji świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem podmiotowym bądź przedmiotowym Ustawy. Przeprowadzona analiza przekazanych przez Stronę informacji i dokumentów, w tym w Tabeli nr 1 (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, tom I, płyta CD) pozwoliła na wyłączenie z niniejszego postępowania świadczeń pieniężnych zawartych przez spółkę [Informacja prawnie chroniona] oraz tych pozycji z Tabeli nr 1, które co prawda stanowiły świadczenia pieniężne jednak nie mogły być przedmiotem oceny terminowości ich spełnienia przez Stronę. W szczególności przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu nie mogły być pozycje wykazane w Tabeli nr 1 wielokrotnie ani

te wynikające z faktur korygujących wykazane w Tabeli nr 1 z wartościami ujemnymi. Prezes Urzędu na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, wyłączył od rozstrzygnięcia w toku postępowania świadczenie pieniężne wynikające z transakcji handlowej udokumentowanej fakturą VAT, dla której Strona dokonała korekty księgowej na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej (storno techniczne).

Z uwagi na określony okres postępowania dokonano wyłączenia wykazanych w Tabeli nr 1 świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, oraz tych które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem.

Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których ustalił, że ich zapłata nastąpiła w terminie, nie mogły one bowiem stanowić podstawy ustalenia czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

W konsekwencji z niniejszego postępowania wyłączone świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed dniem 1 lipca 2020 r. - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli W.Z.1 (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4524, tom XIX, strona 1 Załącznika nr 1 do Decyzji);
- 2) które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał na dzień 30 września 2020 r. lub później - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli W.Z.2 (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4525-4566, tom XIX, strony 1-83 Załącznika nr 2 do Decyzji);
- 3) spełnione przez Stronę w terminie - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli W.Z.3 (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4567-4867, tom XIX-XX, strony 1-601 Załącznika nr 3 do Decyzji);
- 4) dla których Strona dokonała korekty księgowej na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli W.Z.4 (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4868, tom XX, strona 1 Załącznika nr 4 do Decyzji);
- 5) wykazane w Tabeli nr 1 wielokrotnie - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli W.Z.5 (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4869, tom XX, strona 1 Załącznika nr 5 do Decyzji);

- 6) wynikające z faktur korygujących wykazane w Tabeli nr 1 z wartościami ujemnymi- wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli W.Z.6 (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4870-4875, tom XX, strony 1-11 Załącznika nr 6 do Decyzji)
- 7) wynikające z [Informacja prawnie chroniona]wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli W.Z.7 (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4876-4877, tom XX, strony 1-3 Załącznika nr 7 do Decyzji).

Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie w powyższym zakresie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji oraz znajdują odzwierciedlenie w w/w tabelach od W.Z.1 do W.Z.7.

XIII. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wykazane przez Stronę w Tabeli nr 1, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zostały w ogóle przez Stronę postępowania spełnione (do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem) albo zostały przez nią spełnione w okresie objętym postępowaniem, jednak po umownym terminie zapłaty (dalej: zakwestionowane świadczenia pieniężne).

Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynika z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT - w pliku JPK_VAT (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I). W przypadku braku możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikających z dowodów zakupu nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w niepełnej kwocie, Strona postępowania przedłożyła jako dowody kopie faktur i rachunków (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 79-488 (tom I-III), 489-658 (tom III), 965-1006 (tom V), 2154-2415 (tom X-XI), 2613-2646 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV)). Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty zostały potwierdzone

w materiale dowodowym i nie budzą wątpliwości, zatem Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie nie stwierdził konieczności dalszych wyjaśnień w tym zakresie.

Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. **Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.**

W przypadku, w którym umowy termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2023 r. poz. 1610 ze zm.).

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 38, płyta CD tom I) w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne. Natomiast w zakresie w jakim informacje przekazane przez Stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci potwierdzeń przelewu (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 962-1006 (tom V), 1147-1963 (tom VI-IX), 2138-2153 (tom X), 2416-2612 (tom XI), 2647-2658 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV), 3598 (tom XV), 3615-3643 (tom XV)) oraz wyciągów bankowych w formie wydruków (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 659-783 (tom IV), 2056-2100 (tom IX), 3377-3477 (tom XV), 3466-3495 (tom XV), 3603-3614 (tom XV)).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług obok standardowej metody płatności świadczeń pieniężnych wynikających z otrzymanych od dostawców dowodów zakupu, tj. przelewem bankowym, Strona rozliczała swoje zobowiązania w całości lub w części stosując potrącenia

wzajemnych wierzytelności powstałych w relacjach handlowych Strony i jej kontrahentów (określane również mianem kompensat). W tych przypadkach weryfikacja terminów spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o wyjaśnienia dotyczące mechanizmu dokonywania potrąceń jako formy spełniania świadczeń pieniężnych przedstawione przez Stronę w postępowaniu w pierwszej instancji w piśmie z dnia 17 sierpnia 2021 r. (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 56, płyta CD, tom I) oraz dokumenty w przedmiocie dokonywania kompensat, (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 923-926 (tom V), 1007-1146 (tom V-VI), 2101-2137 (tom X), 2689-2730 (tom XII)).

Analiza dat zapłaty wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 oraz w przekazanych dowodach nie wykazały rozbieżności, a tym samym nie wzbudziły wątpliwości Prezesa Urzędu, co do ich zgodności ze stanem faktycznym. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie, przedstawione przez Stronę postępowania dowody pozwoliły potwierdzić spełnienie świadczeń pieniężnych wskazanych przez nią w Tabeli nr 1, jako spełnionych w drodze potrąceń. W tym miejscu wskazać należy, iż w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty Prezes Urzędu uznał datę operacji bankowej - ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB lub danych zawartych w potwierdzeniach przelewów bankowych - odpowiadającą dacie obciążenia rachunku bankowego Strony postępowania, z którego dokonano przelewu.

Zgodnie z art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 5 000 000 złotych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika natomiast, że Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych wyrażona była w złotych (PLN), euro (EUR), koronach norweskich (NOK), koronach szwedzkich (SEK) oraz dolarach amerykańskich (USD). Zatem w celu ustalenia czy „suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie wynosi co najmniej 5 000 000 zł”, Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie ustalił wartość świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych w przeliczeniu na złote na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy - analogicznie jak w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji - sposób przewalutowania został omówiony na stronach 67 - 69 Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4498-4499, strona 67-69 Decyzji, tom XIX).

Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień od 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.,
- na dzień 31 sierpnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 września 2020 r. do 30 września 2020 r.

Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie w przedmiocie „zakwestionowanych świadczeń pieniężnych” co do zasady - z poczynionymi w dalszej części wyjaśnieniami odnośnie świadczeń pieniężnych o lp. 4551 i 28230 z Tabeli nr 1 zawartych w Tabeli Z.4 oraz świadczenia pieniężnego zawartego w Tabeli Z.6 o lp. 28700 z Tabeli nr 1 - są tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji, zatem znajdują się w Tabelach Z.1 - Z.7 stanowiących załączniki do Decyzji wydanej w pierwszej instancji, zgodnie z następującym podziałem:

- Tabela Z.1. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN) w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] złotych (karty akt

postępowania DZP.93.93.2020 - 4878-5211, tom XX-XXI, strony 1-667 - Załącznika nr 8 do Decyzji);

- Tabela Z.2. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walutach obcych w wysokości [Informacja prawnie chroniona] euro (EUR), [Informacja prawnie chroniona] koron szwedzkich (SEK), [Informacja prawnie chroniona] koron norweskich (NOK) i [Informacja prawnie chroniona] dolarów amerykańskich (USD) - po przewalutowaniu w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5212-5221, tom XXI, strony 1-20 - Załącznika nr 9 do Decyzji);
- Tabela Z.3. zawiera pieniężne spełnione przez Stronę w części w terminie poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności i w części po terminie przelewem bankowym w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] złotych (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5222, tom XXI, strony 1-2 - Załącznika nr 10 do Decyzji);
- Tabela Z.4 zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN).

Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji z uwzględnieniem następujących zmian.

Prezes Urzędu rozpatrując sprawę w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowy stwierdził, iż świadczenia pieniężne wskazane przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 o lp.:

- 4551 na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł i JKP [Informacja prawnie chroniona] zł,
- 28230 na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł i JKP [Informacja prawnie chroniona] zł

zostały przez Stronę spełnione w terminie. Terminem zapłaty w/w świadczeń pieniężnych był dzień [Informacja prawnie chroniona] a nie jak przyjął Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę w I instancji [Informacja prawnie chroniona] Strona spełniając w/w świadczenia pieniężne nie przekroczyła terminu zapłaty wobec czego nie zaistniało opóźnienia w spełnieniu w/w świadczeń pieniężnych.

W konsekwencji ich wartość nie może być składnikiem sumy zawartych w Tabeli Z.4 świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN).

W związku z powyższym suma świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN) uległa zmianie z kwoty [Informacja prawnie chroniona] zł na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł, zaś suma JKP uległa zmianie z [Informacja prawnie chroniona] zł na - [Informacja prawnie chroniona] zł;

- Tabela Z.5 zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie euro (EUR) w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] euro po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] złotych (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5225, tom XXI, strona 1 - Załącznika nr 12 do Decyzji);
- Tabela Z.6 zawiera świadczenie pieniężne spełnione przez Stronę po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy w wysokości [Informacja prawnie chroniona] złotych (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5226, tom XXI, strona 1 - Załącznika nr 13 do Decyzji);

Rozpatrując ponownie sprawę Prezes Urzędu ustalił, iż Prezes Urzędu działający w I instancji w zakresie świadczenia pieniężnego zawartego w Tabeli Z.6⁵ o lp. 28700 z Tabeli nr 1 co do zasady dokonał prawidłowych ustaleń w szczególności co do daty zakupu, daty wpływu faktury, wartości świadczenia pieniężnego, terminu zapłaty wg. Umowy, maksymalnego terminu zapłaty czy daty zapłaty i liczby dni opóźnienia. **Tak ustalone dane pozwoliły Prezesowi Urzędu działającego w pierwszej instancji na obliczenie prawidłowej jednostkowej kary pieniężnej.**

Analiza otrzymanych od kontrahenta Strony - [Informacja prawnie chroniona] dokumentów prowadziła do przyjęcia przez Prezesa Urzędu działającego jako organ II instancji, iż Spółka w zakresie ustalenia terminu zapłaty świadczenia o lp. 28700 z Tabeli nr 1 - wbrew tytułowi Tabeli Z.6 nie naruszyła art. 7 ust. 2a Ustawy;

- Tabela Z.7 zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata nastąpiła na rzecz faktora w wyniku cesji wierzytelności

⁵ w Decyzji Tabela Z.6 zawierała tylko jedno świadczenie pieniężne.

w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] złotych (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5227-5239, tom XXI, strony 1-25 - Załącznika nr 14 do Decyzji)

Reasumując, Prezes Urzędu ustalił, że suma wszystkich świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, tj., lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w tym okresie wyniosła 86 890 281,04 złotych.

XIV. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Decyzją z dnia 26 stycznia 2023 r. Prezes UOKiK nałożył na DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach administracyjną karę pieniężną w wysokości 164 292,52 złote.

Na stronach 109-112 Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4519-4520, strony 109-112 Decyzji, tom XIX) Prezes Urzędu wyjaśnił, że wysokość kary obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

Wysokość jednostkowej kary, jest natomiast obliczana według wzoru ustalonego w art. 13v ust. 2 Ustawy, tj.:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, które wynosiły 16,75% w stosunku rocznym⁶.

W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach Z.1, do Z.7 i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel:

- w Tabeli Z.1. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.2. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.3. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.4. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.5. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.6. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona] złoty;
- w Tabeli Z.7. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona] złotych.

Na tej podstawie obliczył sumę jednostkowych kar, która wyniosła 163 697,83 złotych i w takiej wysokości nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną.

Podsumowanie ustaleń dokonanych przez Prezesa Urzędu w I i II instancji ze wskazaniem sumy JKP zarówno w poszczególnych tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4, Z.5, Z.6, Z.7 oraz łącznie po zsumowaniu danych z tabel zaprezentowano poniżej, przy czym sumy JKP, wynikające z poszczególnych tabel, które uległy zmianie w wyniku ponownej analizy całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zostały pogrubione:

⁶ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2022 r. poz. 1263);

Tabela	Ustalenia organu I instancji w zakresie wartości jednostkowych kar pieniężnych	Ustalenia organu II instancji w zakresie wartości jednostkowych kar pieniężnych
Z.1	[Informacja prawnie chroniona]	[Informacja prawnie chroniona]
Z.2	[Informacja prawnie chroniona]	[Informacja prawnie chroniona]
Z.3	[Informacja prawnie chroniona]	[Informacja prawnie chroniona]
Z.4	[Informacja prawnie chroniona]	[Informacja prawnie chroniona]
Z.5	[Informacja prawnie chroniona]	[Informacja prawnie chroniona]
Z.6	[Informacja prawnie chroniona]	[Informacja prawnie chroniona]
Z.7	[Informacja prawnie chroniona]	[Informacja prawnie chroniona]
Podsumowanie	164 292,52	163 697,83

XV. Przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy oraz przeanalizowaniu twierdzeń Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu nie dostrzega podstaw do przyjęcia, że w sprawie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary.

XVI. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy *Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.*

Strona w wyjaśnieniach z 21 stycznia 2021 r. (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 34-36, tom I) powołała się na wystąpienie przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary

określonej w art. 13v ust. 6 Ustawy dotyczącej świadczeń pieniężnych nieotrzymanych bądź otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Spółka podniosła, iż „w okresie badanym przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie jest znacząco mniejsza niż wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Spółkę. W badanym okresie wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych przez Spółkę po terminie wyniosła [Informacja prawnie chroniona] PLN, natomiast wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Spółkę wyniosła [Informacja prawnie chroniona] PLN”.

Strona postępowania przedłożyła informacje o w/w świadczeniach pieniężnych w formie uzupełnionej Tabeli nr 2, którą przy piśmie z 8 września 2021 r. przesała ponownie informując o zmienionym formatowaniu danych zawartych w kolumnie nr 10 w pliku pn. „Tabela 2_Należności_PL1130017933_2021_08_27.08.2021 v2.xlsx” (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 61, płyta CD tom I).

W dalszych pismach Strona konsekwentnie podnosiła, iż „Mając na uwadze powyższe uzasadnienie, wnosimy o przyjęcie naszych wyjaśnień i przedstawionych dowodów, a w rezultacie odstąpienie od naliczania kary Spółce, na podstawie w art. 13v ust. 6 i 8 Ustawy.”

Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie poddał analizie przekazane przez Stronę postępowania informacje o należnościach Spółki z tytułu dostaw towarów lub usług **na poczet ustalenia wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Spółkę w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania:**

- a) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te których termin zapłaty przypadał 30 września 2020 r. - wyszczególnione w Tabeli W.N.1. stanowiącej załącznik nr 15 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5240-5243, tom XXI, strony 1-8 Załącznika nr 15 do Decyzji);
- b) świadczenia pieniężne, stanowiące zobowiązania Strony wobec jej kontrahentów i zostały wykazane przez Stronę w Tabeli nr 2 dla celów rozliczeniowych - jako podstawa dokonanych potrąceń - wyszczególnione w Tabeli W.N.2. stanowiącej

załącznik nr 16 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5244-5246, tom XXI, strony 1-5 Załącznika nr 16 do Decyzji);

- c) świadczenia pieniężne omyłkowo wykazane przez Stronę - wyszczególnione w Tabeli W.N.3 stanowiącej załącznik nr 17 do Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5247, tom XXI, strona 1 Załącznika nr 17 do Decyzji);
- d) świadczenia pieniężne dla których dokonano korekt księgowych; wobec tych świadczeń pieniężnych udokumentowanych fakturami VAT, zostały wystawione faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej - wyszczególnione w Tabeli W.N.4. stanowiącej załącznik nr 18 do Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5248, tom XXI, strona 1 Załącznika nr 18 do Decyzji);
- e) świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę w terminie - wyszczególnione w Tabeli W.N.5. stanowiącej załącznik nr 19 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5249-5260, tom XXI, strony 1-24 Załącznika nr 19 do Decyzji);
- f) świadczenia pieniężne [Informacja prawnie chroniona]- wyszczególnione w Tabeli W.N.6. stanowiącej załącznik nr 20 do Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5261, tom XXI, strony 1-2 Załącznika nr 20 do Decyzji).

Po wyłączeniu od rozstrzygnięcia w/w świadczeń pieniężnych, pozostałe świadczenia pieniężne nieotrzymane lub otrzymane przez Spółkę po terminie, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem w rozumieniu art. 13v ust. 6 Ustawy stanowiły:

- a) Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie lub nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] złotych - wyszczególnione w Tabeli N.1 stanowiącej załącznik 21 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5262-5435, tom XXI-XXII, strony 1-348 Załącznika nr 21 do Decyzji);
- b) Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] złotych - wyszczególnione w Tabeli N.2 stanowiącej załącznik 22 do Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5436, tom XXII, strony 1-2 Załącznika nr 22 do Decyzji);

- c) Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie lub nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walutach obcych w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] euro i [Informacja prawnie chroniona] dolarów amerykańskich, po przewalutowaniu ich suma wynosiła [Informacja prawnie chroniona] złotych - wyszczególnione w Tabeli N.3 stanowiącej załącznik 23 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5437-5523, tom XXII, strony 1-173 Załącznika nr 23 do Decyzji);
- d) Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie euro w łącznej wysokości [Informacja prawnie chroniona] euro, po przewalutowaniu ich suma wynosiła [Informacja prawnie chroniona] złotych - wyszczególnione w Tabeli N.4 stanowiącej załącznik 24 do Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 5524, tom XXII, strona 1 Załącznika nr 24 do Decyzji);

Prezes Urzędu dokonał przeliczenia wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na podstawie kursu walut określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy. Suma wszystkich wymienionych w punktach a), b), c) i d) świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę postępowania bądź otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem, po przewalutowaniu, wynosi łącznie [Informacja prawnie chroniona] złotych i jest niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania (**86 890 281,04 złotych**). W sytuacji, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem (zatorów płatniczych generowanych przez Stronę postępowania) jest wyższa od sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w tym samym okresie (zatorów, którym Strona postępowania ulega), nie może to stanowić przesłanki dla obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej przewidzianej w treści art. 13v ust. 6 Ustawy. Zatem w sprawie - wbrew twierdzeniom Strony postępowania - nie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

W związku z powyższym, rozpoznając sprawę ponownie, Prezes Urzędu nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

XVII. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Dokonując ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko w zakresie braku przesłanek do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona podniosła, iż „W dalszej kolejności należy wskazać, że w piśmie z dnia 18 listopada 2022 r., które stanowiło odpowiedź na pismo Prezesa UOKiK z dnia 7 października 2022 r, DSV przedstawiła kolejne argumenty, których uwzględnienie powinno skutkować odstąpieniem przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary administracyjnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy (okoliczność siły wyższej) lub na podstawie art. 13v ust 8 Ustawy (uzasadnione okoliczności).”

Analiza treści pisma Strony z dnia 18 listopada 2022 r. prowadzi do wniosków, iż w przedmiotowym piśmie Strona w ogóle nie wskazuje argumentów - okoliczności, które miałyby prowadzić do przyjęcia, iż do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej.

W przedmiotowym piśmie art. 13v ust. 7 Ustawy został powoływany jedynie w celu wskazania, iż „Dotąd Prezes UOKiK nie uwzględnił również okoliczności pozwalających na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (siła wyższa), ani art. 13 v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (o co wnioskuje Spółka w niniejszym piśmie). Wydaje się, że przepisy zawarte w tych dwóch ustępach pozostają w swoistym stanie martwym, ponieważ Prezes UOKiK ani razu nie podzielił argumentacji stron, które się na nie powoływały. Spółka liczy na to, że w duchu powiększania zaufania do władzy publicznej (art. 8 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego), Prezes UOKiK zechce pozytywnie odnieść się do argumentacji Spółki i odstąpi od nałożenia kary z przyczyn wskazanych powyżej.” Przywołany fragment znalazł się zresztą w części pisma, której Strona postępowania nadała tytuł „VI. Okoliczności przemawiające za odstąpieniem od wymierzenia Spółce administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ponowienie wniosku w tym zakresie”.

Prezes Urzędu zauważa jednocześnie, iż we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy brak jest również nawiązania do złożonego w piśmie z dnia 17 sierpnia 2021 r. przez Stronę

oświadczenia, iż „w stosunku do DSV Road sp. z o.o. w okresie objętym niniejszym postępowaniem nie wystąpiły okoliczności mające wpływ na wymiar kary w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, skutkującego nadmiernym opóźnieniem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.”

Mając na względzie treść przepisów art. 7, 9 i 77 kpa w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w I instancji wykazał inicjatywę i aktywność dowodową w zakresie ustalenia istnienia przestanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy. Prezes Urzędu zauważa również, że co do zasady ciężar dowodu w postępowaniu administracyjnym zgodnie z art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. spoczywa na organie, jednakże nie jest to obowiązek nieograniczony. W szczególności, jeżeli strona usiłuje wywieść korzystne dla siebie skutki, kwestionując zarazem ustalenia organów, na nią przechodzi obowiązek wykazania, że przyjęte przez organy ustalenia są nieprawidłowe lub niekompletne. W orzecznictwie zwraca się uwagę na obowiązek strony współdziałania z organem w ramach prowadzonego postępowania. Wskazuje się również, że ustalenie niektórych faktów, zwłaszcza tych, o których wiedzę posiada wyłącznie strona, pozostaje poza zakresem możliwości organu. Obowiązki strony w tym zakresie nabierają znaczenia, jeżeli organ musi skorzystać z danych znajdujących się wyłącznie w dyspozycji strony.⁷ Zatem w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych strona powołująca się na siłę wyższą powinna wskazać i udowodnić zaistnienie i czas działania konkretnego zdarzenia, spełniającego cechy siły wyższej, które uniemożliwiło jej uregulowanie w terminie świadczenia pieniężnego. Powinna również przedstawić pozostałe przestanki wyłączające jej odpowiedzialność za niewykonanie w terminie zobowiązania z powodu siły wyższej, w szczególności związek przyczynowy między tym zdarzeniem a brakiem zapłaty.

Aktualność powyższych tez na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych została potwierdzona w orzecznictwie⁸, bowiem w wyroku z dnia 2 lutego 2023 r. WSA w Warszawie w sprawie V SA/Wa 391/22 wskazał, iż to na przedsiębiorcy spoczywa ciężar wykazania, że opóźnienie się zdefiniowane w art. 13b ust. 2 ustawy o zatorach płatniczych zostało spowodowane przez epidemię (siłę wyższą) tj. jej negatywne konsekwencje uniemożliwiły

⁷ Wyrok NSA z dnia 27 kwietnia 2020 r., sygn. akt I OSK 3748/18.

⁸ Tożsame stanowisko w przedmiocie ciężaru dowodu w przedmiocie wykazania, iż do nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej zostało przedstawione również w wyroku WSA w Warszawie z dnia 6 lipca 2023 r. w sprawie o sygn. V SA/Wa 2619/22.

wywiązywanie się w terminie ze zobowiązań pieniężnych, co doprowadziło do opóźnień w rozmiarze kwalifikowanym jako nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu nie ma możliwości dokonania ustaleń w tej kwestii bez aktywności Strony. Strona postępowania nie przedstawiła ani na wezwanie Prezesa Urzędu, ani z własnej inicjatywy żadnych informacji, czy dowodów dotyczących zaistnienia w stosunku do niej okoliczności z art. 13v ust. 7 Ustawy, **jednocześnie wyraźnie oświadczając w piśmie z dnia 17 sierpnia 2021 r., że w okresie objętym postępowaniem nie wystąpiło w stosunku do niej zdarzenie mające cechy siły wyższej.**

Również z całokształtu zgromadzonego w sprawie i poddanego analizie materiału dowodowego nie wynika, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania mogło być działanie siły wyższej.

Prezes Urzędu na marginesie niniejszych rozważań zauważa również, iż art. 13v ust. 8 Ustawy był już stosowany⁹ i obecnie nie można stwierdzić, iż przepis ten jest „w swoistym stanie martwym”.

W konsekwencji, Prezes Urzędu działając jako organ II instancji nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zaszyły okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy.

XVIII. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych *w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy.*

W Decyzji wydanej w pierwszej instancji Prezes Urzędu wyjaśnił, że w/w przepis jest przejawem uznania administracyjnego, zatem to wyłącznie do organu należy ocena czy konkretne okoliczności będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił „uzasadniony przypadek” do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej. Jak wskazał Prezes Urzędu „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki

⁹ Decyzja Nr DZP-33/2023 z dnia 4 lipca 2023 r.

interes społeczny w nałożeniu kary przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Prezes Urzędu podkreślił także, że pojęcie „uzasadnionego przypadku” powinno być interpretowane przez pryzmat celów Ustawy (kształtowania kultury terminowych płatności, przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli) i funkcji kary (prewencyjną, ale także represyjną). „Uzasadniony przypadek” musi być na tyle istotny, że wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej jest w ogóle nieuzasadnione. Prezes Urzędu podkreślił przy tym, że odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter zobiektywizowany. Zachowaniem nagannym jest samo nadmierne opóźnianie się w zapłacie świadczeń pieniężnych, bez względu na stopień winy czy obiektywne trudności w spełnieniu świadczenia, o ile nie mają one charakteru siły wyższej. O wysokości kary decyduje jednak długość tego opóźnienia i wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wysokość kary nawiązuje więc do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, co z kolei ma spełniać funkcję prewencyjną - zniechęcać dłużników do nieuprawnionego korzystania z kapitału wierzycieli w wyniku naruszania umownych terminów zapłaty lub stosowania zbyt długich terminów zapłaty, w szczególności w celu regulowania w ten sposób własnej płynności finansowej. W przypadku ustalenia przez Prezesa UOKiK nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania zasadą jest wymierzenie kary, dlatego też odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy musi być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych. „Uzasadniony przypadek” pozwalający na odstąpienie od wymierzenia kary powinien więc wiązać się z zaistnieniem okoliczności nadzwyczajnych lub niezależnych od postępowania strony. Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, Prezes Urzędu rozważając czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, dokonał analizy całokształtu materiału dowodowego z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy. W uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu w sposób wyczerpujący ustosunkował się do argumentacji przedstawionej przez Stronę, jak i do zgromadzonego materiału dowodowego (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4503-4519, strona 78-109 Decyzji, tom XIX).

W ocenie Prezesa UOKiK na gruncie przedmiotowej sprawy interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia i w związku z tym

ponownie rozpatrując sprawę Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie nie została spełniona przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania

- a) ponownie przytoczyła okoliczności wskazywane już w postępowaniu w pierwszej instancji, które jej zdaniem stanowią „uzasadnione przypadki”, w szczególności poprzez ponowne przywołanie stanowisk zgłaszanych w poszczególnych pismach Strony,

ponadto Strona podniosła, iż:

- b) porównanie wartości świadczeń z art. 13v ust. 6 Ustawy jest dalece niewystarczające do oceny wpływu opóźnień na sytuację ekonomiczną DSV;
- c) kara administracyjna jest niesprawiedliwa, bowiem oznacza dodatkowe obciążenie finansowe DSV, mające negatywny wpływ na płynności i koszty działania DSV.

Strona postępowania do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie załączyła nowych dowodów. W odniesieniu do powyższych argumentów Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie uznał co następuje.

- a) **Ponowne przytoczenie argumentów zgłaszanych w dotychczasowych pismach Strony składanych w toku postępowania.**

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, iż po dokonaniu ponownej analizy zgłaszanych przez Stronę postępowania zarzutów, które zgłoszone już były we wcześniejszych pismach Strony w toku postępowania podtrzymuje argumentację odnośnie braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy poczynione w Decyzji na stronach 78-109 (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4503-4519, strona 78-109 Decyzji, tom XIX). Celem uzupełnienia powyższego oraz w kontekście problematyki podnoszonej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Prezes Urzędu wskazuje również na następujące okoliczności.

– Opóźnienia 1-2 dniowe

W Decyzji I instancji znalazło się już obszerne odniesienie do argumentów Strony postępowania (karta akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4509, strony 89-90 Decyzji, tom XIX). Celem uzupełnienia Prezes Urzędu wskazuje, iż Ustawa nie przewiduje kar administracyjnych nakładanych przez Prezesa UOKiK za samo opóźnienie w zapłacie świadczeń pieniężnych a za złamanie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej.

Prezes UOKiK wskazuje, iż ustawodawca w sytuacji przekroczenia zdefiniowanej w Ustawie wartości świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem dostrzega również rolę nawet nieznacznych 1-2 dniowych opóźnień.

Przekroczenie to wiązać się będzie bowiem ze złamaniem zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i z aktualizacją po stronie Prezesa UOKiK kompetencji do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Wysokość administracyjnej kary pieniężnej obliczana jest natomiast jako suma jednostkowych kar za **każde** niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem¹⁰.

W przyjętym modelu karania ustawodawca zdecydował, iż wobec naruszenia przez podmiot zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Ustawa swym zakresem obejmować będzie również opóźnienia w płatnościach z nawet 1-2 dniowym przekroczeniem terminu. W hipotetycznej sytuacji, gdy na sumę świadczeń spełnionych

¹⁰ z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

po terminie w okresie objętym postępowaniem powodującą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych składałyby się wyłącznie świadczenia spełnione z 1-2 dniowym opóźnieniem to również w takim przypadku Prezes UOKiK zobowiązany byłby do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Prezes Urzędu zauważa, że we wzorze na wyliczenie jednostkowej kary pieniężnej wraz ze wzrostem opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego odpowiednio wzrastać będzie jednostkowa kara pieniężna

$$JKP = WŚ \times n/365 \times OU$$

w powyższym wzorze dokonano bowiem poprzez wartość n^{11} powiązania liczby dni opóźnienia z wysokością kary pieniężnej. W opisywanym przez Stronę przypadku opóźnień 1-2 dniowych nałożona kara będzie po prostu niższa niż kara nałożona dla świadczeń pieniężnych o tej samej kwocie spełnionych z dłuższym opóźnieniem.

Powyższa okoliczność nie może zatem stanowić podstawy do odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

– Przepisy przejściowe ustawy nowelizującej

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona wskazała, iż „należy zauważyć w tym miejscu, że w znowelizowanym brzemieniu Ustawy zostało przesądzone w art. 13b ust. 4 pkt 2) Ustawy, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.” Strona wskazuje, iż „**DSV ma świadomość, że znowelizowane przepisy nie mogą mieć zastosowania do przedmiotowego postępowania**, jednak zmiany te powinny być wzięte pod uwagę przez Prezesa UOKiK na gruncie przedmiotowego postępowania, gdyż oddają one intencję ustawodawcy oraz przemawiają na korzyść DSV,

¹¹ n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem.

i co za tym idzie, okoliczność ta powinna być uwzględniona przez Prezesa UOKiK przy ocenie możliwości zastosowania postanowień art. 13v ust. 8 Ustawy.”

Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, która weszła w życie z dniem 8 grudnia 2022 r. istotnie wprowadza daleko idące zmiany zarówno w zakresie „modelu karania” jak i samego prowadzenia postępowań w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Jak zostało to określone w uzasadnieniu ustawy nowelizującej „proponowana nowelizacja przewiduje (...) zwiększenie efektywności w prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowaniach w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.” Ustawa nowelizująca dokonuje przebudowania postępowań w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Prezes UOKiK zauważa jednak, iż ustawodawca reformując postępowanie zdecydował się również na szczegółowe uregulowanie kwestii intertemporalnych. W przepisach przejściowych znalazły się zarówno ogólny termin wejścia w życie ustawy jak również przepisy dotyczące postępowań wszczętych a niezakończonych. W szczególności w art. 3 ust. 6 ustawy nowelizującej zostało uregulowane, iż „do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Art. 3 ust. 8 ustawy nowelizującej stanowi, iż w przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Porównanie przepisów Ustawy w jej dotychczasowym brzmieniu i brzmienia nadanego jej Ustawą nowelizującą prowadzi do wniosków, iż w każdym przypadku został zastosowany inny model karania i tylko w przepisach Ustawy w jej dotychczasowym brzmieniu występują jednostkowe kary pieniężne. Każdy ze szczegółowo opisanych w przedmiotowych ustawach modeli karania ma uregulowane odrębnie w szczególności przesłanki wymiaru administracyjnej kary pieniężnej czy odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia.

Wobec tak szczegółowego uregulowania kwestii intertemporalnych w ustawie nowelizującej oczywistym jest, iż intencją ustawodawcy było dokończenie postępowań wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej w oparciu o przepisy dotychczasowe (w szczególności przepisy dotyczące grup kapitałowych). Przepisy ustawy nowelizującej zmieniające również zasady traktowania świadczeń w ramach grup kapitałowych przez Prezesa UOKiK będą miały zastosowanie do postępowań wszczętych po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej i powiązane są również ze znaczącymi modyfikacjami w samym postępowaniu w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i nowym modelem karania.

W niniejszym postępowaniu nie może być zatem zastosowany art. 13b ust. 4 pkt 2) Ustawy w brzmieniu nadanym mu Ustawą nowelizującą.

– Świadczenia pieniężne dotyczące [Informacja prawnie chroniona]

W ocenie Prezesa UOKiK nieuprawnionym jest podnoszenie we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzutów związanych z [Informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu wyłączył z niniejszego postępowania świadczenia pieniężne, które wynikały z transakcji handlowych [Informacja prawnie chroniona] wyszczególnione w Tabeli W.Z.7. stanowiącej załącznik nr 7 do Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4876-4877, 4486, 4509-4510 tom XIX i XX, strony 44, 90-91 Decyzji i strony 1-3 załącznika nr 7 do Decyzji, Tabela W.Z.7).¹² Wyłączając dane świadczenia pieniężne od rozstrzygnięcia Prezes Urzędu w szczególności nie ustalał ewentualnego opóźnienia w ich spełnieniu, gdyż wobec tych świadczeń pieniężnych Prezes UOKiK nie obliczał jednostkowych kar pieniężnych.

¹² Konsekwentnie Prezes Urzędu w ogólnej sumie świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy, nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych wykazanych w Tabeli nr 2 - stanowiących należności [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DZP.93.93.2020 - 4501-4502, 5261 tom XIX i XXI, strony 74-75 Decyzji i strony 1-2 Załącznika nr 20 do Decyzji).

b) Zarzut odniesienia się do wartości świadczeń niespełnionych lub spełnionych po terminie

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona podniosła również, że „w ocenie DSV, odnoszenie się do wartości świadczeń niespełnionych przez DSV na rzecz kontrahentów lub spełnionych po terminie do wartości świadczeń niespełnionych lub spełnionych po terminie przez klientów DSV na jej rzecz, jest dalece niewystarczające do oceny wpływu opóźnień na sytuację ekonomiczną DSV w badanym okresie (zapewnienie płynności, konieczność finansowania kapitału obrotowego). Przyjęte przez Prezesa UOKiK stanowisko prowadzi bowiem do wniosku, zgodnie z którym przykładowa kwota opóźnionych o 1 dzień na rzecz dostawcy płatności w wysokości 1.10 zł w relacji do opóźnionej przez klienta o 30 dni płatności w wysokości 1 zł jest już wystarczającą przestanką do nałożenia kary, pomimo iż opisana przykładowa sytuacja jest zdecydowanie dla DSV niekorzystna.”

Prezes UOKiK wskazuje, że prowadząc postępowanie w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych tak jak inne organy administracji publicznej działa na podstawie przepisów prawa (art. 6 k.p.a.). Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Prezes UOKiK zobowiązany jest do obligatoryjnego zbadania wystąpienia przestanek określonych w przepisie art. 13v ust. 6 i w przypadku ich zaistnienia zobowiązany jest do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu w każdym prowadzonym postępowaniu w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.¹³

W piśmiennictwie prawniczym podnosi się, iż „Analizowana podstawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej nie pozostawia Prezesowi UOKiK zakresu swobody przy ocenie szczególnych okoliczności indywidualnych przypadków. Ocenie podlega wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez

¹³ w stanie prawnym właściwym w niniejszej sprawie.

stronę, które muszą osiągnąć określony próg, by odstąpienie stało się dopuszczalne i konieczne.¹⁴”

Mając na uwadze powyższe nie wydaje się również konieczne w niniejszej sprawie sięganie do, jak postuluje to Strona, „wiedzy profesjonalnej z obszaru zarządzania finansami przedsiębiorstwa” i „oparcie decyzji Prezesa UOKiK o analizę nie tylko wartości ale także struktury wiekowania opóźnionych zobowiązań i należności”. Prezes UOKiK wskazuje również, iż przynajmniej w niniejszej sprawie rozważania takie wydają się być jedynie hipotetyczne, z uwagi na wypracowany zysk netto Strony za lata 2020 i 2021 odpowiednio [Informacja prawnie chroniona] zł i [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I) oraz treść art. 12 § 1 k.p.a., który stanowi, iż organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, postępując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia.

Prezes Urzędu zauważa również, iż dokonując analizy składanych przez Stronę sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych nie sposób nie odnieść się właśnie do wartości świadczeń niespełnionych przez Stronę postępowania. W roku 2020 wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych w terminie określonym w umowie wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł (udział w rocznej wartości świadczeń pieniężnych - [Informacja prawnie chroniona] a w roku 2021 była to już kwota [Informacja prawnie chroniona] zł (udział procentowy [Informacja prawnie chroniona]). Sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych za rok 2022 sporządzane są według innej metodologii, ale ze sprawozdania wynika w szczególności, iż wartość świadczeń niespełnionych w terminie określonym w umowie wyniosła ponad [Informacja prawnie chroniona] zł.

Za lata 2020 - 2022 Strona regularnie i rokrocznie generuje zator płatniczy o wartości [Informacja prawnie chroniona] złotych. Co więcej do Prezesa Urzędu wpłynęły informacje o opóźnianiu się przez Stronę z zapłatą świadczeń pieniężnych za 2022 r.¹⁵

c) Kara administracyjna jako dodatkowe obciążenie dla Strony

¹⁴ K. Menszig-Wiese (red.), Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Warszawa 2022.

¹⁵ Za okres nieobjęty postępowaniem.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona podniosła, iż „w odczuciu DSV, nałożona w Decyji Nr DZP - 1/2023 kara administracyjna jest niesprawiedliwa, bowiem oznacza dodatkowe obciążenie finansowe DSV, mające negatywny wpływ na płynności i koszty działania DSV.”

Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, że wysokość administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest skalkulowana w sposób proporcjonalny do wysokości niezapłaconych w terminie świadczeń pieniężnych i długości opóźnień. Kara odpowiada zatem przybliżonej wartości wynagrodzenia za korzystanie z kapitału czyli kosztów które Strona poniosłaby, gdyby zaciągnęła kredyt chcąc pozyskać kapitał, z którego faktycznie korzystała. Wskazać również należy, iż ustawodawca nie zdecydował się na osobne wskazanie jako samodzielnej podstawy do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, z uwagi na wystąpienie straty bilansowej, ujemnego wyniku finansowego, pogorszenia lub utraty zdolności płatniczych oraz osłabienia płynności finansowej formułując treść art. 13v ust. 8 Ustawy. Tak jak zostało to już wyżej podniesione odstąpienie od administracyjnej kary pieniężnej w sytuacji gdy Strona spełnia przesłanki jej zastosowania pozostaje wyjątkiem. W przypadku gdyby w powyższych sytuacjach, tj. każdorazowego pogorszenia sytuacji finansowej przedsiębiorcy, Prezes Urzędu zawsze odstępował od wymierzania administracyjnej kary pieniężnej - mogłoby to wymierzanie kary mogłoby być iluzoryczne.

Prezes Urzędu stwierdził, iż w ostatnich latach w dokumentach finansowych składanych do Krajowego Rejestru Sądowego Spółka wykazuje co roku wypracowany zysk netto. Ze sprawozdań finansowych Strony wynika, iż zysk netto w poszczególnych latach wyniósł:

- **[Informacja prawnie chroniona]** zł za 2020 rok,
- **[Informacja prawnie chroniona]** zł za 2021 rok,
- **[Informacja prawnie chroniona]** zł za 2022 rok¹⁶.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy uznać, że nałożenie na Stronę administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 163 697,83 zł nie zaburzy w znaczący sposób funkcjonowania Strony. Niemniej należy pamiętać, że administracyjna kara pieniężna ma stanowić dla Strony pewną dolegliwość majątkową

¹⁶ karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 63, płyta CD, tom I.

z uwagi na pełnione funkcje. Wymierzenie w niniejszej sprawie administracyjnej kary pieniężnej jest więc działaniem proporcjonalnym, bezstronnym i nienaruszającym zasady równego traktowania.

Ponownie analizując powyższe okoliczności wskazane przez Spółkę, a dotyczące jej sytuacji finansowej oraz ewentualnych konsekwencji wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zdaniem Prezesa Urzędu - nie mogą one stanowić przestanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Porównanie zysku netto osiąganego przez Stronę w poszczególnych latach i wysokości administracyjnej kary pieniężnej nie daje podstaw do przyjęcia, iż kara będzie mogła mieć większy wpływ na płynność Strony.

Prezes Urzędu wskazuje na marginesie, iż zmiany modelu karania dokonane w ustawie nowelizującej oznaczają zwiększenie maksymalnej możliwej do nałożenia przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej. W uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej w części dotyczącej zmiany modelu karania wprost wskazano nawet, iż „wartość nakładanych na przedsiębiorców obecnie administracyjnych kar pieniężnych jest niska, a w konsekwencji kara nie spełnia swoich funkcji, w szczególności funkcji represyjnej mającej na celu wyeliminowanie z obrotu niepożądanych zachowań przedsiębiorców oraz niejako przymuszenie ich - pod groźbą kary finansowej - do zmiany swoich praktyk płatniczych i regulowania swoich zobowiązań względem kontrahentów w sposób terminowy”.

W ocenie Prezesa UOKIK każda nałożona kara niezależnie od realnego stopnia jej dolegliwości i wpływu na finanse strony postępowania powinna stanowić przyczynek zmiany praktyk płatniczych naruszających zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Po ponownym przeanalizowaniu całego materiału dowodowego oraz rozważeniu argumentów podniesionych przez Stronę postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu uznał, że wskazane przez Stronę okoliczności - ani z osobna ani ich całokształt - nie mają charakteru wyjątkowego i niezależnego od jej postępowania, w obliczu których ukaranie Strony byłoby sprzeczne z funkcjami kary i celami ustawy. Nie stanowią one zatem „uzasadnionego przypadku” pozwalającego na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, Prezes Urzędu rozważając czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, dokonał analizy całokształtu materiału dowodowego z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy. W ocenie Prezesa UOKiK na gruncie przedmiotowej sprawy interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. W Decyzji wydanej w pierwszej instancji Prezes Urzędu słusznie uznał, że w niniejszej sprawie nie została spełniona przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Prezes Urzędu swoje stanowisko przedstawił w sposób wyczerpujący i spójny, ustosunkowując się do argumentacji przedstawionej przez Stronę jak i do zgromadzonego materiału dowodowego. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na Stronę postępowania jest na tle rozpoznawanej sprawy działaniem bezstronnym i nienaruszającym zasady równego traktowania, posiadającym także walor prewencyjny, zmierzający do zredukowania zatorów płatniczych.

XIX. Przesłanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy, obliczonej zgodnie z ust. 2 Ustawy o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 Ustawy obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

Prezes Urzędu ustalił, że część z zakwestionowanych świadczeń pieniężnych tj. te za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary nie zostało przez Stronę postępowania spełnionych przed wszczęciem postępowania co miało miejsce postanowieniem z dnia 16 grudnia 2020 r. (karty akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 5-7, tom I). Strona postępowania nie spełniła ich również wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, do dnia 6 stycznia 2021 r. tj. w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania (karta akt postępowania DWZ.93.3.2023 - 18, tom I).

Z analizy zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie wynika, iż część świadczeń pieniężnych zostało przez Stronę spełnionych już po dniu 6 stycznia 2021 r. (Tabela Z.1. świadczenia wskazane w Tabeli nr 1 o lp. 260 zostało spełnione 13 lipca 2021 r. i świadczenie wskazane w Tabeli nr 1 o lp. 3341 zostało spełnione 24 czerwca 2021 r.)

Prezes Urzędu stwierdził również, iż w materiale dowodowym znajdują się niespełnione przez Stronę świadczenia pieniężne, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, takimi świadczeniami są w szczególności świadczenia wskazane w Tabeli nr 1 o lp. 29, 31, 38, 39, 14114, 14111, 19966, 38802, 38803, 45201.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

XX. Koszty postępowania.

W punkcie II kontrolowanej Decyzji, Prezes Urzędu obciążył Stronę **kosztami postępowania w wysokości 63,50 zł** oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

Przepis art. 13h Ustawy w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Natomiast na podstawie przepisu art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie zaś do art. 263 § 1 i 2 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom

w transakcjach handlowych. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji w sposób prawidłowy ustalił koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i wyliczył je na kwotę 63,50 zł. Zasadnie więc postanowił obciążyć Stronę kosztami postępowania w tej wysokości.

Jednocześnie Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zgłosiła zarzutów odnośnie rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania.

XXI. Rozstrzygnięcie Prezesa Urzędu jako organu drugiej instancji.

Mając na uwadze wszystkie powyżej poczynione ustalenia faktyczne i rozważania prawne, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, zaszła konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji z 26 stycznia 2023 r. - nr DZP-1/2023 w części oznaczonej punktem I.2. (pkt 1 sentencji niniejszej decyzji). Administracyjna kara pieniężna, stanowiąca sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem wynosić powinna 163 697,83 zł, a nie jak wskazano w punkcie I.2 rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji 164 292,52 zł.

Z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa Urzędu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu niniejszą decyzją nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 163 697,83 zł o czym orzeczono w pkt. 2 sentencji niniejszej decyzji.

Ze względu na okoliczność, iż Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. (suma świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie wynosiła 86 890 281,04 zł zaskarżoną decyzję w części oznaczonej punktem I.1 oraz w przedmiocie kosztów postępowania w części oznaczonej punktem II należało utrzymać w mocy.

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy,

stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie art. 13x ust. 2 Ustawy administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 k.p.a. decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną w wysokości **163 697,83 zł** nałożoną przez Prezesa UOKiK, DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach zobowiązana jest uiścić w terminie **30 dni** od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Ponadto, DSV Road sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania w wysokości **63,50 zł** w terminie **14 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie kosztów stało się ostateczne, na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

XXII. Pouczenie.

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.¹⁷
2. Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej decyzji.¹⁸
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.¹⁹
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

¹⁷ Zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a.,

¹⁸ Na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329 ze zm. - dalej „p.p.s.a.”),

¹⁹ Stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a.,

- 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.²⁰
5. Wpis, o którym mowa w pkt 4 powyżej uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.²¹
6. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat.²² Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1, 1a i 2 p.p.s.a.
7. W razie wniesienia skargi Stronie przysługuje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji w całości lub w części do Organu, który wydał decyzję oraz do sądu. Odmowa wstrzymania wykonania decyzji przez Organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu.²³
8. Stosownie do treści art. 13x Ustawy:
 - 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
 - 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
 - 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;

²⁰ Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

²¹ Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535);

²² Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.,

²³ Zgodnie z art. 61 p.p.s.a.

- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

Prezes
Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Tomasz Chróstny

Otrzymuje:

- 1) [Informacja prawnie chroniona]
- 2) aa.